

handling udtalte, at det for mig er det allerførste Punkt. Det er nemlig det, at der under hver Afdeling bliver en fast Intendant, som er ansvarlig for sig; herved beholder man dog i Administrationen en nederste Enhed, paa hvilken Bygningen opad kan støttes. — Jeg anerkjender det ærede Udvalgs Forslag for at være et stort Fremskridt i saa Henseende. Hvad angaaer Spørgsmaalet om Uddannelsen af Intendantter og om Regnskabsvæsenet, maa jeg tilstaae, at jeg finder, at det kan gaae paa hvilken som helst Maade, og jeg skal ligesom udtale, at jeg veed i Grunden ikke, hvad jeg foretrækker, enten Ministeriets eller Udvalgets Forslag; jeg veed oprigtig talt ikke, hvilket Forslag jeg skal ansee for det, som i saa Henseende absolut kan kaldes det Rette. Der er Noget, som kan tale for det ene Forslag, og Andet, som kan tale for det andet, og det er af det Slags Ting, om hvilke Enhver, der kjender slige Forhold, maa sige, at Meget er en reen Skjønssag. Derimod er der en Ting, som staaer omtalt i Motiverne, men som ikke praktisk foreligger, hvilken jeg dog, da den staaer der, skal berøre; thi det er et Punkt, vi maae vente at faae frem til Drøftelse om kort Tid ved Behandlingen af et andet foreliggende Lovforslag. Det er den Udtalelse af Udvalget, at man ikke vil tilstede, at der ansættes en Intendant ved Varedepotet, forinden en Post som Contoirchef for Usserød Fabrikken indbrages. Jeg vil udtale, at jeg forstaaer ikke dette. Jeg kan begribe, at man kunde mene, at denne Post som Contoirchef for Usserød ikke i og for sig er nødvendig — om det ikke vil være rigtigt af andre Grunde, som Forholdene nu ere, og af personlige Hensyn at lade Contoirchefen blive, er noget Andet — det kan jeg forstaae; men jeg kan ikke forstaae, at man af den Grund vil nægte en Intendant ved Varedepotet, som jo nærmest er paatænkt at være den, der skulde forestaae hele Contoir-Expeditionen der. Det forekommer mig at være noget Lignende, som om man, fordi man er enig om, at der ved Vacance i Skanderborg og Aarhus Amter skal indbrages en Amtmand, saa at der for Fremtiden kun skal være een for begge Amter, vilde sige, at, saalænge der er to Amtmænd, skal der ingen Herredsfoged være i Hads Herred.

Det kan jeg ikke forstaae; det forekommer mig ikke, at Intendanten ved Varedepotet og Contoirchefen for Usserød have det Mindste med hinanden at gjøre.

Endnu skal jeg omtale et Punkt, og det er det Sidste, som ganske sikkert ikke er saa overordentlig vigtigt, men som jeg dog tillægger en vis Betydning. Det ærede Udvalg har foreslaaet, at Intendantterne skulle samles i een Klasse, medens Ministeriet har foreslaaet, at der skulde være to Classer. Det er jo Noget, som slet ikke vedkommer Lønningerne, og forsaavidt skal jeg altsaa aldeles ikke berøre det; den kan jo være accurat eens i begge Tilfælde. Men det vedrører en Ting, som jeg sætter megen Priis paa. Naar man kun har een Intendantklasse og ved Siden af den kun har nogle enkelte overordnede Poster, bliver der for en stor Deel af Intendantterne — og det er ikke alene for dem, der ere mindre flinke, men ogsaa for de flinkere og dygtige —, saa at sige, intet Avancement op i en høiere Grad, Intet, som de kunne attraae, Intet, hvorved Administrationen kan vise, at den paastjønner den duelige og paapassende Mands Virksomhed, og det anseer jeg for lidet ønskeligt. Jeg troer, at det vil være heldigt, at Forholdet er saaledes, at ikke alene Mænd, der ere særlig dygtige, og som ere i Besiddelse af Evner, saa at man kan betro dem de overordnede Poster, kunne gjøre sig Haab om at komme ind i disse, men at ogsaa flinkere Folk, som ikke kunne gjøre sig Haab om at naae herop, faae et Slags anerkjennende Præg paa sig. Det er min Overbeviisning, at det er Noget, der i dette som overalt i andre Forhold vil give en god Mand. Det lægger jeg Vægt paa, og derfor skal jeg henstille til det ærede Udvalg, om det ikke kunde være ønskeligt, saameget mere, som man aabenbart maa indrømme, at de Pladser, Ministeriet har tænkt sig besatte med Intendantter af første Klasse, have et større Omfang, og at der paahviler de Vedkommende et større Ansvar end de Andre, skjøndt Udvalget vistnok har subkommet Ret, naar det siger, at Forretningerne ere væsentlig af samme Art. Jeg skal altsaa ende med, som jeg begyndte, at jeg maa holde paa Ministeriets Forslag, men er det ikke muligt at faae dette,